

Lycopodium annotinum.

Stengel kriechend bis 1 M. lang, vielästig. Blätter 5 — seltener 8 reihig, sperrig abstehend, linealisch, lanzettlich scharfzugespitzt, entfernt scharfgesägt. Deckblätter herzförmig.

Früchte in dicht-dachziegelichen Ahren endständig. Ahren sitzend, einzeln schattige Bergwalder, zerstreut. Juli—Aug.

Dit zijn de kenmerken volgens Garcke waarbij vermeld moet worden dat toen nog geen vruchten gevonden zijn.

Hoewel de plant daar op een vrij groot oppervlak groeit, worden zij, die deze plant daar ook mochten vinden, tenzeerste aangeraden haar zooveel mogelijk met rust te laten.

Amersfoort.

F. A. DES TOMBE.

Isoetes, de plant, die als men haar meende te vinden, steeds Littorella bleek te zijn, is thans op bovengenoemde excursies in vrij groote getale in een paar groote plassen bewesten Drachten gevonden, zoodat ook deze plant als voorkomende in ons land vermeld kan worden.

NOG EENS DE IEPENLAAN MET GUILRLANDE-GROEI.

Schuring van gedachten
leidt tot de waarheid.

De heer H. J. Smid te Wildervank, voor de lezers van dit tijdschrift geen onbekende, deelt me in een schrijven mede, dat er ook tusschen Meeden en Westerie een dergelijke laan is en hij stelt de vraag, hoe het mogelijk kan zijn, dat de 3e, 4e boom enz. van een dam af ook nog grooter zijn dan de volgende, daar zij er toch zeker niet meer van kunnen profiteeren. Hij meent het antwoord te moeten zoeken in de beschutting, die boomen elkaar bezorgen kunnen en hij maakt daarbij deze opmerkingen:

„Boomen hebben 't op de vlakke zwaar te verantwoorden. Wanneer een boer in een open weide een enkelen boom plant, om schaduw voor zijn vee te krijgen, mislukt die zoo goed als zeker. Poot hij er drie bij elkaar, zoodat ze elkaar kunnen dekken, dan is er kans dat ze 't klaren. Waar men op een open veld één enkelen boom ziet staan, kan men er vrij zeker van zijn, dat er meer gestaan hebben toen die boom nog jong was.”

Van beschutting alleen kan hier sprake zijn met 't oog op overheerschende winden, deze zijn bij ons zuidwest, noord-oost. Inderdaad volgt de Pekelderweg deze richtingen en zoo is het werkelijk niet onmogelijk, dat beschutting ook hier in 't spel is, toch kan ik niet gelooven, dat ze van zooveel invloed is, dat de vraag van den heer Smid er mede beantwoord wordt.

Ik schreef het artikeltje, voorkomende in de aflevering van Mei, in December, dus in den tijd, dat de boomen kaal stonden. Thans nu ze weer in 't blad staan en de guirlande bijzonder prachtig uitkomt, ben ik de boomen, beschenen door helder zonlicht, nog eens nauwkeurig gaan bekijken. En wat bleek me nu? Dit, dat zij, die dicht bij een dam staan, niet alleen grooter maar ook donkerder groen zijn dan de andere; takjes met bladeren, die ik er afrukte, wezen dat ook zeer duidelijk uit.

Nu is het bekend, dat betere voeding het bladgroen in een plant sterk kan vermeerderen. Die vermeerdering heeft hier plaats gevonden en tot hoever van een dam af de boomen een ruimere voeding hebben genoten wordt dan ook nauwkeurig aangegeven door de tint van 't groen, 't bleek me, dat van een dam afgerekend, telkens alleen

de eerste en de tweede iep donkerder waren. Verder dan tot daar gaat dus de invloed van den dam onmiddellijk niet, middellijk is dat echter wel het geval. Hoe dit mogelijk is wil ik trachten te verklaren. 't Is bekend, dat een bosch van gelijksoortige boomen van den rand af geleidelijk naar 't midden toe hooger oploopt, zoodat het in vogelvlucht gezien zich bolvormig voordoet. 't Is ook bekend, dat de oorzaak van dat verschijnsel daarin gezocht wordt, dat de boomen midden in 't bosch zich hooger verheffen, om ook nog voldoende licht te kunnen ontvangen; bij weinig licht worden planten hooger dan anders. De boomen aan den rand van 't bosch hebben dus middellijk de andere in de hoogte gedreven. Zoo hebben in onze lanen de olmen dicht bij een dam, zij, de beter gevoeden, de andere opgetrokken. De eersten, weelderig van groei, werden hoog en dit dwong een naastvolgenden, wilde hij niet toestaan, dat hem het licht te veel onderschept werd, om zich ook wat te verheffen, op zijn beurt ook weer optrekkend werkend op zijn opvolger.

Op deze wijze ontstond in de kruinen rechts een dalend verloop zoodat men dat in een bosch van 't hoogste punt uit naar verschillende richtingen waarneemt.

Evenals nu in een bosch een boom blijkbaar voldoende kan belicht worden, als die, welke onmiddellijk naast hem staan, maar niet te veel boven hem uitsteken, zoo was in onze laan de volgende, gerekend van een dam af, al te vreden als hij maar ongeveer de hoogte van zijn voorganger bereikte. Iedere volgende bleef dus een weinig lager dan de aan hem onmiddellijk voorafgaande tot ten slotte de optrekkende invloed nul werd.

Waar de dammen ver genoeg van elkaar liggen, kon in 't verloop der kruinen ook nog een horizontaal eind ontstaan, daar, waar ze echter dichter bijeen liggen volgt op een daling terstond een rijzing. De afbeelding, bij 't vorig artikeltje gegeven, laat beide gevallen zien.

Winschoten, 21 Mei 1904.

W. W. SCHIPPERS.

Vragen en Korte Mededeelingen.

Nieuwe vindplaatsen van zeldzame planten, gevonden in 1904.

Evenals vorige jaren geef ik ook nu weder gaarne een lijstje van nieuwe vindplaatsen van zeldzame planten, die ik te weten ben gekomen. Als nieuwe plant heb ik alleen te vermelden een tot de familie der Polemoniaceën behorende, uit Californië afkomstige plant n. *Gilia achillaeifolia* Beut, gevonden door Dr. A. C. Oudemans te Arnhem. Verder noem ik *Ophrys apifera* bij Wijk aan Zee (P. Verhagen, Beverwijk), *Sisymbrium Wolgense* te Middelburg, meelfabriek (J. Mesu en C. Brakman, Nieuw- en St. Joosland), *Eruca sativa* te Middelburg, meelfabriek (dez.), *Soria syriaca* te Middelburg, meelfabriek (dez.), *Lepidium virginicum* te Spijkenisse (J. Koornneef, Amsterdam), *Rapistrum rugosum* te Sandpoort (Dr. P. N. v. Kampen, Amsterdam), *Chorispora tenella* te Arnhem (Dr. A. C. Oudemans), *Bifora radians* te Rhenen aan den Rijn (J. Koornneef, Amsterdam), *Vicia pannonica* te Rhenen aan den Rijn (dez.), *Phacelia tanacetifolia* te Tilburg (P. A. Willems, den Bosch) en te Anna Paulowna op 2 plaatsen (G. Tulsom, den Helder), *Amsinckia lycopsoides* te Arnhem (Dr. A. C. Oudemans), *Solanum nigrum s. humile* te St. Michielsgestel (L. v. Giersbergen), *Galium ochroleucum* te Oostvoorne (J. Koornneef, Amsterdam), *Aster Tripolium fl. discoideum* op een schor te Nieuw- en St. Joosland (J. Mesu), *Achillea tomentosa* te IJmuiden (J. Sturing, Haarlem), *Chrysanthemum Leucanthemum var tubiflora* te Wijk bij Duurstede (C. v. Willigenburg) en *Scorzonera hispanica v. asphodeloides* te Hoenderloo (Mevr. A. G. Kerhoven-Wijthoff, Apeldoorn).

H. HEUKELS.